

کاربرد واقعیت افزوده و فناوری هولوپورت در آموزش پزشکی

منیره حسینی

استادیار گروه فناوری اطلاعات، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

hosseini @kntu.ac.ir

مینا اکبرآبادی

دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی فناوری اطلاعات، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

m.akbarabadi@email.kntu.ac.ir

چکیده

واقعیت افزوده در آموزش پزشکی از جمله مباحث مورد توجه محققان مختلف بوده است. مسائل امنیتی، مالی، بعد مسافت و خطرات حوزه‌ی بیماری‌ها، باعث می‌شود همواره آموزش پزشکی در محیط واقعی امکان پذیر نباشد. تکنولوژی هولوپورت که توسط شرکت مایکروسافت ارائه و پیاده‌سازی شده است، در سال‌های اخیر به عنوان یک فناوری نوظهور توجه زیادی را به خود جلب کرده است. در این تحقیق پس از معرفی واقعیت افزوده و نرم افزار های مرتبط، امکان استفاده از فناوری هولوپورت در آموزش پزشکی را بررسی می‌کنیم.

واژگان کلیدی: واقعیت افزوده، آموزش پزشکی، هولوپورت

۱- مقدمه

آموزش در عصر امروز، نیازمند روش‌های نوین است، که بتواند در زمان کمتر و با عمق بیشتری مطالب را به فراگیر تعلیم دهد. در عرصه‌ی پزشکی نیز آموزش عملی و کارا می‌تواند فرصت‌های آموزشی جدید و مؤثری را ایجاد کند. واقعیت افزوده مفهومی است که برای اولین بار در دهه‌ی ۱۹۶۰ توسط ایوان سوترلند در دانشگاه هاروارد معرفی شد. این فناوری قابلیت‌های کاربردی و دلخواه را به دنیای اطراف ما اضافه می‌کند و باعث تکمیل آن در جنبه‌های گوناگون می‌گردد. کاربرد این فناوری در آموزش پزشکی در چند سال اخیر مورد توجه بوده است و برنامه‌های کاربردی برای استفاده هر چه کارا تر آن تولید و عرضه می‌شوند. یادگیری در حوزه‌ی پزشکی محدوده‌ی کاری وسیعی است که شامل مهارت‌های پیچیده است و نیازمند عملکردی در حد استانداردهای حرفه‌ای در محیط کاری است. این روزها مدل‌های یادگیری الکترونیکی بطور گسترده در آموزش پزشکی استفاده می‌شود. به علت مسائل امنیتی، هزینه‌ای و مسائل آموزشی، بعد مسافت و خطرات حوزه‌ی بیماری‌ها، همواره آموزش در محیط واقعی امکان پذیر نیست. فناوری‌های آموزشی و بطور مشخص واقعیت افزوده^۱ پتانسیل این را دارد که یک تجربه یادگیری مناسب را در این حوزه فراهم کند.

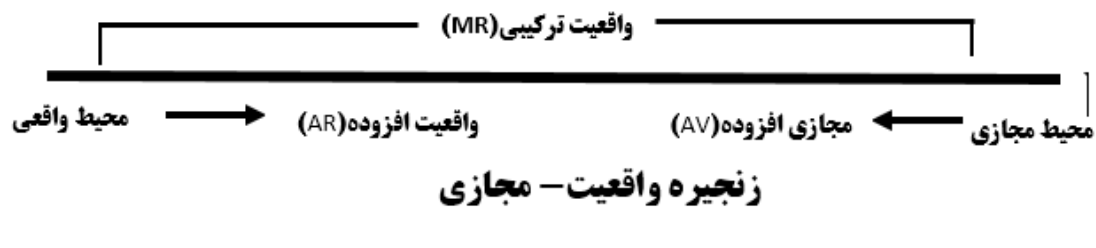
در ادامه در بخش دوم این تحقیق به تعاریف و پیشینه واقعیت افزوده در آموزش پزشکی می‌پردازیم. در بخش سوم برنامه‌های کاربردی و فناوری‌های متداول در زمینه آموزش پزشکی را بررسی کرده و پس از اثبات هولوپورت به عنوان فناوری واقعیت افزوده، کاربرد آن را در آموزش پزشکی بررسی می‌کنیم. در بخش چهارم نیز نتیجه‌گیری و پیشنهادات آتی مطرح می‌شود.

۲- مروری بر ادبیات

۲-۱- تعاریف

واقعیت افزوده روشی نوین برای تعامل با دنیای اطراف ما است (Coendent et al, 2013). واقعیت افزوده اطلاعات مجازی را روی محیط واقعی اضافه می‌کند و کنترل نقطه دید کاربر تعاملاتش را بصورت مداوم در دست می‌گیرد (Kesim and Ozarslan, 2012). واقعیت افزوده این توانایی را دارد که با استفاده از ترکیبات سه بعدی و ساختگی، درک دیداری سیستم یا محیط هدف را تقویت و تکمیل کند (Chen et al, 2012). برای درک بهتر واقعیت افزوده میلگرام در سال ۱۹۹۴ یک زنجیره واقعیت مجازی را پیشنهاد کرد که محدوده آن از یک محیط کاملاً واقعی تا یک محیط کاملاً مجازی بود. این زنجیره در شکل ۱ نمایش داده شده است. در این نمودار محدوده‌ی واقعیت افزوده به وضوح درک می‌شود. همانطور که در شکل ۱ می‌بینید، واقعیت افزوده روی بستر محیط واقعی شکل می‌گیرد و اطلاعات مجازی را به محیط اضافه می‌کند.

¹ Augmented reality

شکل ۱ زنجیره واقعیت-مجازی ارائه شده توسط میلگرام (Milgram et al, 1994)

۲-۲- پیشینه تحقیق

امکانات جدید واقعیت افزوده برای آموزش و یادگیری همواره مورد توجه محققان آموزشی بوده است و پیش‌بینی‌ها برای ماندگاری آن در عرصه‌ی آموزش همواره پابرجاست. این امکانات و مزیت‌ها در جدول ۱ لیست شده‌اند.

جدول ۱- ویژگی‌ها و مزیت‌های ارائه شده توسط واقعیت افزوده در آموزش

منبع	مزیت	ویژگی فراهم شده توسط واقعیت افزوده در آموزش
Arvanitis et al , 2007	امکان بصری ساختن روابط فضایی پیچیده و مفاهیم انتزاعی توسط فراگیران	همزیستی اشیاء مجازی و دنیای واقعی
Klopfer and Squire, 2008	امکان پیاده سازی و مشاهده موارد ناممکن در دنیای واقعی	تجربه پدیده های غیرممکن
Kerawalla et al, 2006	درک بهتر روابط و برقراری تعامل با اشیا	تعامل با اشیا دو بعدی و سه بعدی در واقعیت ترکیبی
Squire et al ,2007	بهبود و توسعه برخی تمرینات که در هیچ محیط یادگیری دیگری قابل پیاده سازی نیستند.	بهبود تمرینات اساسی درس

فراگیرانی که هم از مدل‌های کامپیوتری (مانند نرم افزارهای واقعیت افزوده) و هم مدل‌های فیزیکی (آموزش معمولی) در یادگیری استفاده می‌کنند، نسبت به آنهایی که تنها از یک مدل استفاده می‌کنند بهتر عمل می‌کنند. (Wu et al, 2013) امروزه نرم

افزارهای کاربردی واقعیت افزوده^۲ نیز جایگاه مهمی در آموزش پزشکی دارند و هم اکنون دستیارهای خوبی در رویه های پزشکی واقعی هستند. پشتیبانی جراحی لاپاراسکوپی، لوله گذاری حنجره، تزریقات مفصلی و بیهوشی موضعی نمونه کاربردهای آن هستند. در تحقیقی که در دانشگاه دوک^۳ انجام گرفته است، یک برنامه کاربردی به کمک عینک گوگل را توسعه داده اند که به همراه شبیه سازی استفاده می شود. دانشجویان در پایان درباره عینک گوگل و شبیه سازی نظر مثبتی داشتند. تنها مشکل آن ها نگاه کردن همزمان به محیط واقعی و عینک گوگل بود. کتابخانه ها نیز به دلیل نقش مهمی که در آموزش و تحصیل دارند، با ترکیب شدن با واقعیت افزوده، می توانند کارایی خود را بالا ببرند. در جدول ۲ تحقیقاتی که کاربرد واقعیت افزوده را در آموزش پزشکی مورد بررسی قرار داده اند، به همراه اهداف و دستاوردهای آن ها آورده شده است.

جدول ۲- تحقیقات صورت گرفته در زمینه واقعیت افزوده در آموزش پزشکی

نویسنده	سال	هدف	دستاورد
Hamza-Lup و همکاران	۲۰۰۷	نمایش سه بعدی ریه بیمار در اتاق جراحی روی بدن شخص به کمک واقعیت افزوده	<ul style="list-style-type: none"> مدل پیش فرض ریه با اطلاعات مختص بیمار ترکیب شده که باعث ایجاد تصویری پویا از ریه همان بیمار در لحظه می شود. استفاده از اطلاعات تصویری HRCT برای شخصی سازی اطلاعات ریه بیمار در لحظه
Gunther و همکاران	۲۰۰۷	طراحی سیستم شبیه ساز جراحی لاپاراسکوپی	<ul style="list-style-type: none"> مناسب در شرایط واقعی، آزمایشگاهی، روی مدل حیوانات و تنظیمات کلینیکی طراحی نمونه آزمایشی سیستم Red Dragon
Blum و همکاران	۲۰۱۲	طراحی سیستم واقعیت افزوده برای آموزش آناتومی	طراحی سیستم آینه جادویی (Miracle)
Noll و همکاران	۲۰۱۴	کاربرد واقعیت افزوده در پوست شناسی، که اطلاعات دیداری در آن نقش مهمی در تشخیص و درمان ایفا می کند.	نرم افزار کاربردی موبایل mARble®

² ARA(Augmented Reality Application)

³ Duke

۳- برنامه های کاربردی و فناوری های متداول واقعیت افزوده

واقعیت افزوده ممکن است بر اساس یک فناوری تعریف شود ولی باید فراتر از یک فناوری صرف به آن نگاه کرد. در برخی منابع فناوری قسمتی از تعریف واقعیت افزوده است (Wu et al.2013). فناوری امکان شکل گیری واقعیت افزوده را فراهم می کند. دو نمونه از دستگاه های اساسی که در واقعیت افزوده استفاده می شوند، در جدول ۳ آورده شده است.

جدول ۳- فناوری های متداول استفاده شده در واقعیت افزوده به همراه انواع و شرح مختصری از آنها

نام دستگاه/فناوری	انواع	شرح مختصر
صفحه نمایش ها	<ul style="list-style-type: none"> ▪ See through (نوری و ویدیویی) ▪ مبتنی بر مانیتور (مستقر روی سر-دستی) 	صفحه نمایش های see-through هم تصاویر دنیای واقعی و هم تصاویر مجازی را روی نقطه دید کاربر از اطرافش نشان می دهد. صفحه نمایش های مبتنی بر مانیتور با داشتن یک صفحه مانیتور، با استقرار روی سر یا به شکل دستی استفاده می شود.
دستکش های پینچ	دستکش های داده، دستکش های پینچ	به عنوان ورودی سیستم های واقعیت افزوده و تکنیکی برای تعامل سه بعدی در محیط های مجازی و واقعیت افزوده استفاده می شود. با استفاده از آنها می توان تغییراتی مثل حرکت، انتخاب و... در دنیای مجازی ایجاد کرد.

نرم افزارهای کاربردی زیادی با اهداف آموزش پزشکی در مقاطع گوناگون پیاده سازی و تولید شده است. تعدادی از این نرم افزارهای کاربردی در ادامه آورده شده است.

۳-۱- Thorax Viewer

نرم افزار medicalAR Mirror با منطبق کردن خود روی برنامه های کاربردی، با شعار " ما این امکان را فراهم می کنیم که بتوانید درون بدن خود را ببینید!" شروع به کار کرد. به کمک این نرم افزار و برنامه های کاربردی آن، اشیا می توانند بصورت مجازی به بدن متصل شوند. اشیا می توانند مثل لباس خارج از بدن یا حتی داخل بدن شخص جای گیرد. یکی از این برنامه های کاربردی آن Thorax Viewer است. به کمک این برنامه ساختار آناتومی بدن فرد را می توان دید. در کنار صفحه آن سه دکمه وجود دارد که ساختار ماهیچه ها، اندام های داخلی اصلی و ساختار اسکلتی را نشان می دهد.

۳-۲- Illusio

یک نرم افزار واقعیت افزوده مبتنی بر تبلت یا کامپیوتر است که می تواند نتیجه جراحی دلخواه بیمار را قبل از عمل به او نشان دهد. به کمک این نرم افزار پزشک یک آینه مجازی می سازد و با نشان دادن تصویر آن به بیمار نگرانی های او را درباره نتیجه عمل برطرف می کند. این نرم افزار در جراحی های پلاستیک مانند بینی، صورت، سینه و... می تواند استفاده شود.

۳-۳- AR Body Browser

۷-۳- هولوپورت^۴

هولوپورت فناوری نوظهوری است که توسط شرکت مایکروسافت ارائه شده است و این امکان را می‌دهد که مدل‌های با کیفیت و سه بعدی از افراد و اشیاء در لحظه منتقل شود و در محلی دیگر بصورت مجازی ظاهر شود. طبق تحقیق وو و همکاران واقعیت افزوده فناوری است که سه ویژگی زیر را داشته باشد:

- ✓ ترکیبی از جهان واقعی و مجازی
- ✓ تعامل real-time
- ✓ ثبت سه بعدی و دقیق اشیاء واقعی و مجازی

طبق جدول ۴ فناوری هولوپورت هر سه ویژگی بالا را داراست، در نتیجه واقعیت افزوده تلقی می‌شود.

جدول ۴- بررسی ویژگی‌های واقعیت افزوده برای فناوری هولوپورت

نام ویژگی	شرح
ترکیبی از جهان واقعی و مجازی	به کمک هولوپورت تصویر مجازی شخص بیمار را در محل دلخواه، در لحظه، مشاهده می‌کنیم.
تعامل real-time	امکان بزرگ و کوچک کردن مدل سه بعدی ایجاد شده در لحظه وجود دارد.
ثبت سه بعدی و دقیق اشیاء واقعی و مجازی	تصویر هولوپورت شده دقیقاً همان تصویری است که در فاصله دورتر، بصورت واقعی وجود دارد.

برای روشن تر کردن ویژگی‌ها و توانایی‌های واقعیت افزوده محققان باید ویژگی‌های فناورانه به واقعیت افزوده اضافه کنند که آن را به نسبت سایر رسانه‌های آموزشی متمایز سازد. به عبارت دیگر واقعیت افزوده باید امکاناتی ارائه دهد که منحصر بفرد بوده و وجه تمایزش را با سایرین تضمین کند. استفاده از فناوری هولوپورت میتواند این یکتایی را برای آموزش پزشکان فراهم کند.

دوربین‌ها می‌توانند همه حرکت‌ها و کنش‌های بیماران را در محیط خود ثبت و منعکس کنند. این امر منجر به آن می‌شود که پزشک همزمان و با استفاده از دستگاه هولولنز، بتواند آنها را در محیط خود به شکل Real-Time مشاهده کند. دوربین‌های موجود در اتاق بیمار تصویر هولوگرافیک وی را به محل پزشک ارسال می‌کنند. پزشک به کمک هولولنز می‌تواند بیمار را ببیند، رنگ پوست، ضربان قلب و سایر ویژگی‌های وی در کنار تصویر لیست می‌شوند و پزشک با یک پایگاه آنلاین از داده‌های بیمار رو به روست. به علاوه می‌تواند با بیمار سخن بگوید. این امکان وجود دارد که این تکنولوژی از طریق برنامه اسکایپ^۵ به کار برده شود. پس از برقراری تماس، شخص پشت خط ارتباطی میتواند تصویری از آنچه در اتاق اطراف شما قرار دارد ببیند و

⁴ holoportation
⁵ Skype

نشانه ها و توضیحاتی در رابطه با آن بنویسد و شما را راهنمایی کند. این امکان هنگام عمل جراحی های حساس که تیم پزشکان نیاز به گرفتن راهنمایی از یک متخصص از راه دور دارند، خود را بیشتر نشان می دهد.

۳-۷-۱- سخت افزارهای هولوپرت

همانطور که در شکل ۳ می بینید، هولولنز به کمک دو نوار دور سر محکم می شود و قسمت عینک شکل آن روی چشم قرار می گیرد. دوربین هایی که به کمک آن ها می توانید ترکیب محیط پیرامون و هولوگرام ها را ببینید روی قسمت جلوی عینک قرار گرفته اند و بلندگوها روی یکی از باندهای نگهدارنده مستقر هستند. به ادعای مایکروسافت، این دستگاه سیستم خنک کننده ی بسیار کارآمد و خوبی دارد که حرارت دستگاه را بدون این که باعث گرم شدن سر شود حفظ می کند. امکان تعامل با تصویر ایجاد شده با حرکات دست امکان پذیر است. پزشک با پوشیدن هولولنز میتواند نسخه ای از تصویر بیمار را با ابعاد دلخواه خود در کنارش مشاهده کند و امکان کوچک کردن آن تا اندازه ی یک عروسک کوچک یا به بزرگی میز کارش وجود دارد.

شکل ۳ نمایی از یک دوربین هولولنز شرکت مایکروسافت

سخت افزارهایی که ترکیب آن ها منجر به تولید هولولنز شده، عبارتند از:

- حسگرهای قوی
- پردازشگر گرافیکی
- پردازنده مرکزی

همچنین این ابزار برای برقراری تعامل با هولوگرام ها از یک پردازنده هولوگرافیک یا HPU برخوردار است که داده های دریافت شده از حسگرها را به شکل Real-Time پردازش می کند.

۳-۷-۲- مزیت ها و امکانات استفاده از هولوپرت در آموزش پزشکی

برای اینکه بدانیم یک ابزار درست کار می کند یا نه باید قابلیت استفاده^۶ آن را بررسی کنیم. جمله کلیدی طراحی فضای آموزشی بر پایه واقعیت افزوده این است که، "هر چه محیط آموزشی بتواند محدودیت ها را از میان بردارد، قابلیت استفاده از آن آموزش افزایش می یابد." برای طراحی فناوری واقعیت افزوده در آموزش کلاسی، قوانینی در تحقیقات مختلف پیشنهاد شده است. پنج

⁶ usability

اصل برای برای سنجش میزان کارایی فناوری های واقعیت افزوده در محیط آموزشی فرض شده است: یکپارچگی^۷، اختیار دادن^۸، آگاهی^۹، انعطاف پذیری^{۱۰} و کمینه سازی^{۱۱} (Cuendet و همکاران، ۲۰۱۳). این اصول در جدول ۵ برای فناوری هولوپورت در آموزش پزشکی بررسی شده است. اگر فناوری هولوپورت بتواند این معیارها را برآورده کند می توان گفت که از قابلیت استفاده خوبی برخوردار است و می تواند گزینه خوبی برای آموزش پزشکی باشد.

جدول ۵- معیارهای سنجش کارایی واقعیت افزوده و بررسی آن ها برای فناوری هولوپورت

معیارهای سنجش کارایی طراحی	بررسی معیارها برای فناوری هولوپورت در آموزش پزشکی
یکپارچگی فضای یادگیری و چارچوب کاری	رد و بدل اطلاعات بین فعالیت های مختلف یکپارچه باشد. چون هولوپورت تصویر و اطلاعات بیمار را در لحظه منتقل می کند، این یکپارچگی در کل سیستم دیده می شود.
اختیار دادن	در زمان لازم کنترل به دست آموزش دهنده بیفتد تا بتواند توضیحات کافی را بدهد و توجه همه را جلب کند. در این سیستم اختیار و کنترل در دست آموزش دهنده یا پزشک اصلی است، می تواند هر زمان که خواست تصویر را نشان دهد تا فقط به صحبت های وی توجه شود. پس این ویژگی را برآورده می کند.
آگاهی	آموزش دهنده باید بتواند اشراف کامل به تک تک فراگیران داشته باشد. در سیستم هولوپورت با توجه به توضیح قبل این ویژگی وجود دارد.
انعطاف پذیری	سیستم با توجه به زمان، سطح یادگیرنده و سایر عوامل انعطاف پذیر باشد. در هولوپورت کنترل به دست پزشک آموزش دهنده است و می تواند اطلاعات را با توجه به وضعیت فعلی تغییر دهد. (مثلا اگر هدف آموزش کارکرد ارگان های داخلی بیمار است، استخوان بندی بیمار نمایش داده نشود)
کمینه سازی	اطلاعات اضافه نمایش داده نشود و یا در صورت نمایش قابل کم و زیاد شدن باشد. این مورد در تمامی برنامه های کاربردی واقعیت افزوده وجود دارد و چون هولوپورت نیز واقعیت افزوده است، در سیستم هولوپورت نیز امکان اجرایی شدن دارد.

با توجه به جدول ۵، هولوپورت قابلیت استفاده خوبی در محیط های آموزشی دارد.

⁷ integration

⁸ Empowerment

⁹ awareness

¹⁰ flexibility

¹¹ minimalism

۴- نتیجه گیری و پیشنهادات آتی

استفاده از واقعیت افزوده در آموزش یکی از مباحثی است که امروزه در دنیا مورد توجه است. با توجه به اینکه آموزش در حوزه ی پزشکی نیازمند دقت بالا می باشد، ورود فناوری به این عرصه می تواند سرعت و کیفیت یادگیری را بالا برده و امکان ویزیت بیمار از راه دور را ممکن می سازد. هولوپورت یکی از سیستم های نوظهور است که به عنوان سیستم واقعیت افزوده پتانسیل ورود به دنیای آموزش پزشکی را دارد. در این تحقیق هولوپورت را به عنوان یک فناوری واقعیت افزوده بررسی کردیم و دیدیم که قابلیت استفاده بالایی در آموزش پزشکی دارد. پیشنهادات زیر برای تحقیقات آتی پیشنهاد می گردد.

- ✓ ایجاد پایگاه داده جامع از ارگان های بدن و تکمیل نرم افزارهای موجود برای کاربردهای پیشرفته آموزش پزشکی
- ✓ اضافه کردن جزئیات بیماری و توضیحات هنگام استفاده از هولوپورت

منابع و مراجع

- [1] Milgram, P., Takemura, H., Utsumi, A., & Kishino, F. (1994). Augmented reality: a class of displays on the reality–virtuality continuum. Proceedings the SPIE: Telem manipulator and Telepresence Technologies, 2351, 282–292
- [2] Azuma, R. T. (1997). A survey of augmented reality. Presence-Teleoperators and Virtual Environments, 6(4), 355–385
- [3] Klopfer, E. (2008). Augmented learning: Research and design of mobile educational games. Cambridge, MA: MIT Press
- [4] Klopfer, E., & Sheldon, J. (2010). Augmenting your own reality: student authoring of sciencebased augmented reality games. New Directions for Youth Development, 128, 85
94.<http://dx.doi.org/10.1002/yd.378>
- [5] Mehmet Kesim, Yasin Ozarslan ,2012, Augmented reality in education: current technologies and the potential for education
- [6] Hsin-Kai Wu, Silvia Wen-Yu Lee, Hsin-yi Chang, Jyh-Chong Liang, 2013, Current status, opportunities and challenges of augmented reality in education
- [7] Feng, Z., Duh, H. B.-L., & Billinghurst, M. (2008 September). Trends in augmented reality tracking, interaction and display: A review of ten years of ISMAR. Paper presented at the 7th IEEE/ACM international symposium on mixed and augmented reality (ISMAR), Cambridge, UK.
- [8] Julie Carmigniani & Borko Furht & Marco Anisetti & Paolo Ceravolo & Ernesto Damiani & Misa Ivkovic, Augmented reality technologies, systems and applications
- [9] www.microsoft.com/microsoft-hololen